

Julia Boehme

Conni și scrisoarea de dragoste

Ilustrații: Herdis Albrecht

La 100 de pași distanță

- Ei, ei, ce-avem noi aici? O pereche de porumbei îndrăgostiți!
- Ce porcărie! răbufnește Conni indignată. Doar pentru că ea și Paul merg împreună spre școală, nu înseamnă că sunt îndrăgostiți. Și nici porumbei nu sunt! Pur și simplu, Paul și Conni sunt vecini și au același drum. Ar fi o prostie să nu meargă împreună la școală...
- O pereche de porumbei îndrăgostiți! strigă Toni din nou. Apoi își țuguie buzele și mimează un sărut zgomotos în aer. Alex și Hans stau în bănci și râd de se prăpădesc. Și Ina și Lucia chicotesc pe înfundate.
- Conni și Paul sunt îndrăgostiți! intonează ele în cor. Și apoi li se alătură toată clasa.

– Nu-i adevărat deloc, murmură Paul, în timp ce-și scoate caietele și cărțile de matematică din rucsac. S-a înroșit tot la față. Probabil de furie. Nu-i de mirare. Și Conni e nervoasă.

– Sunteți duși cu pluta! șuieră el mânios și le face semn cu mâna că sunt nebuni.

Din fericire, se sună de intrare și, în același timp, doamna Codruța intră cu elan în clasă. Într-o secundă, toată lumea se așază în bănci.

În timpul orei, Ana o înghiontește ușor pe Conni și îi strecoară discret o bucată de hârtie. „Chiar sunteți îndrăgostiți?” scrie acolo. Conni scoate un geamăt. Până și prietena ei cea mai bună începe cu nebunia asta.

NU!!! scrie Conni cu litere uriașe de-a lungul hârtiei și adaugă, pentru siguranță, trei semne de exclamare apăsate.

Dezamăgită, Ana îndeasă foaia de hârtie înapoi în caiet.

– Ce păcat, oftează ea încet.

În tot acest timp, Conni are senzația distinctă că toată lumea se holbează la ea. Și de fiecare dată când întoarce capul, cu toții privesc repede în altă parte. Ce tot șușotesc oare? Doar nu ceva despre ea și Paul, nu?

– Faceți liniște! Până și doamna Codruța pare puțin iritată. Ce aveți azi?

Și Conni ar vrea să știe asta! Și se bucură când ora aia lungă, dublă și îngrozitoare se termină în sfârșit.

– Și chiar nu sunteți îndrăgostiți tu și cu Paul? o mai întreabă Ana o dată în pauza mare.

– Nu, nu și încă o dată nu, se jură Conni posomorâtă. De unde ți-a venit o idee așa de prostească?

– De ce prostească? Doar e frumos să fii îndrăgostit! declară Ana încântată. Apoi o trage pe Conni mai aproape. N-ai auzit? îi șoptește ea lui Conni la ureche. Filip și Alina...

– Filip și Alina? întreabă Conni tare. Din clasa a patra A?

– Ssst, o șâșâie Ana. Cine altcineva?

Ana trage aer în piept înainte să șoptească iar la urechea lui Conni.

– Și Filip umblă cu Alina.

– Umblă? Unde? se interesează Conni și de data asta șoptește și ea. Oare e secret unde merg cei doi.

– Nu se duc nicăieri! Ana își dă ochii peste cap. Nu pricepi? Merg împreună la școală: adică sunt un cuplu!

Conni face ochii mari: nu mai auzise așa ceva.

– Când un băiat e îndrăgostit de tine, te întreabă dacă nu vrei să mergi împreună cu el. Nu știai așa ceva?

– Nu. Conni clatină din cap îngrozită. Paul o întreabă mereu după școală dacă nu vrea să meargă acasă împreună cu el. De unde să știe ea că erau un cuplu doar pentru că mergeau împreună spre casă?

Vai de mine și de mine! Asta înseamnă că a mers de multe ori împreună cu Paul - fără să știe ce înseamnă asta. De aceea îi considerau toți porumbei îndrăgostiți. Nu-i de mirare că râdeau.

– Asta e îngrozitor, murmură Conni. Dar un lucru știe sigur: nu mai merge așa! Trebuie să schimbe ceva. Și imediat!

După ce se termină orele, Conni își îndeasă lucrurile în ghiozdan și iese pe ușă val-vârtej. De acum înainte va merge singură spre casă!

– Hei, Conni! Paul aleargă după ea, cu răsuflarea tăiată. Așteaptă-mă și pe mine!

Conni se răsuțește spre el:

– Nu mai merg niciodată împreună cu tine: nici spre casă, nici spre școală. Să ții minte asta!

– D-dar de ce? se bâlbâie Paul.

Însă Conni aleargă deja în jos pe scări. Nu poate permite să fie văzută pe coridor cu Paul. E important s-o vadă toți că pleacă singură. În fața școlii privește împrejur. Nu e nimeni acolo.

Paul vine la cinci pași în urma ei.

Furioasă, Conni se oprește în loc.